

Bericht van een vutter in Ghana.

Hallo iedereen bij ROC Eindhoven,

Om te beginnen wil ik iedereen nogmaals bedanken voor de bijzonder prettige en gezellige afscheidsreceptie die ik heb mogen beleven op 1 oktober. Mijn vrouw en ik vonden het geweldig.

Inmiddels zijn we al weer een aantal dagen in Ghana voor mijn eerste ROC-klus tijdens mijn FPU. De reis er naar toe verliep voorspoedig. Op het vliegveld van Accra werden Martien van de Ven, mijn vrouw en ik afgelopen zaterdag opgewacht door een collega van het Accra Technical Training Centre en de chauffeur. Na een ritje door de stad arriveerden we bij het Accra Central View Hotel, dat vlak bij de school gelegen is. Het is een sober hotel voor onze begrippen, maar het is er schoon, dus goed om te doen. Bovendien zou het maar voor twee dagen zijn, want mijn vrouw en ik zouden ondergebracht worden in een bungalow in een wat chiquere wijk. Uiteindelijk ging dit (gelukkig) toch niet door want bij een bezoek aan deze bungalow bleek, dat deze nog lang niet klaar was, ongemeubileerd en bovendien ook smerig en slecht onderhouden was. We maakten maar snel duidelijk, dat het beter was om ons gewoon in het hotel te laten verblijven. Op zondag hebben we enkele markten in Accra bezocht. Op de "Art-Market" proberen ze je allerlei "kunst"voorwerpen aan te smeren. Gezien de prijzen die ze vragen is afdingen beslist noodzakelijk. Voorlopig hebben we er nog niets gekocht. Op de markt voor groeten, vis en vlees, val je van de ene verbazing in de andere. In China hadden we al veel onhygiënische zaken gezien, maar hier is het net zo erg, zo niet erger. Tinus had vooraf aangegeven, dat in Ghana alles goedkoop is. Niets is minder waar. Voor soortgelijke dingen betaal je in Ghana nagenoeg dezelfde prijs als in Nederland. Een fles bier kost hier € 1,50. Het sobere hotel hier is zelfs duurder dan het viersterren hotel waar we in China verbleven en dan komt er hier in Accra het ontbijt nog bij. Niks is er hier goedkoop, ook al hebben de mensen hier niet veel te verteren. De stad Accra zelf, is wel totaal anders dan de stad Huainan in China. Hier zijn het vele kleine lage huisjes met een golfplaten dak, terwijl de mensen in Huainan in grote betonnen appartementenblokken wonen van 12 á 15 etages hoog. Er is ook een bijzonder groot verschil tussen de mensen in China en de mensen in Ghana. In China waren het voornamelijk kleine bleke tengere mensen met zwart haar, in Ghana zijn er veel grote, fors gebouwde (uiteraard zwarte) mensen. Vooral de Big Mamma's met de grote borsten vallen op. De temperatuur is in beide plaatsen nagenoeg gelijk. Gewoon warm. (tussen 25 en 32 graden). Op zondag hebben we meteen even een bezoek gebracht aan de school. We werden er ontvangen door de "principal", de heer Baafi. Uiteraard ook de CNC-werkplaats bezocht. De "nieuwe" werkplaats waar de CNC-machines staan ziet er best redelijk uit. Meteen de machines opgestart. Direct dient zich al een probleem aan. Op de grote CNC-draaimachine verschijnt een foutmelding. Toen deze verholpen was begon de gereedschaprevolver spontaan te draaien. Ook het gereedschapvoorinstelapparaat vertoonde kuren. Dat wordt nog wat, dachten Martin en ik. Zonder hulp zijn deze problemen niet op te lossen. Op maandagmorgen zijn Martin en ik voortvarend aan de slag gegaan, om de docenten daar, nog iets te leren. Martin met het MIG-MAG lassen, wat daar nog onbekend is en ik met de CNC-techniek. Ook CNC-techniek was totaal nieuw voor hen. Logisch dat ze het in de eerste dagen ook erg moeilijk vonden. Vandaag (woensdag) was het al een stuk beter. Men heeft, na wat oefeningen, al een eerste werkstuk geprogrammeerd en gesimuleerd op de freesmachine. Het frezen kan nu snel volgen, als er tenminste niet te dikwijls een tijdelijke complete stoomuitval is, zoals de laatste dagen het geval was. Gemotiveerd zijn de leerlingen wel. De pauzes worden erg kort gehouden, het liefst gaan zo snel mogelijk weer aan de slag. Ook aan het einde van de dag wordt er toch gemiddeld anderhalf uur langer doorgewerkt dan de geplande eindtijd. Ze zijn niet weg te slaan. Al met al betekent het, dat we wel erg lange dagen maken, maar het is voor een goed doel, zullen we maar zeggen. Het betekent ook, dat ik 's avonds erg vermoeid ben en geen fut meer heb om nog iets anders te ondernemen. Maar..... er komt een tijd dat ik weer kan uitrusten.

Gerard Antonis